

บทความ อ. ๓๖/๒๕๖๕
วรรณพงศ์ คำดี

เอกสารการทำประชาคม

เรื่องนี้ประชาชนที่ได้รับผลกระทบต่อการขยายแนวเขตเทศบาลต้องการเอกสารการทำประชาคมเพื่อใช้ในการคัดค้านต่อศาลปกครอง มาดูว่าจะเปิดเผยได้หรือไม่

นาย ก มีที่ดินอยู่ในแนวเขตที่เทศบาลตำบล A จะขยายแนวเขตเทศบาล และมีการทำประชาคมเกี่ยวกับการขยายแนวเขตดังกล่าว นาย ก จึงมีหนังสือถึงเทศบาลตำบล A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดทำประชาคมและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการขยายเทศบาลตำบล A ทั้งหมด ในพื้นที่พิพาท จำนวน ๔๒๗ แปลง เพื่อไปใช้ประกอบการทำคำคัดค้านคำให้การต่อศาลปกครอง เทศบาลตำบล A แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลที่ขอได้ปรากฏในคำให้การของผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งนาย ก เป็นผู้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองด้วยแล้ว นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ที่นาของผู้อุทธรณ์อยู่ในพื้นที่พิพาทและเป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดทำประชาคมและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการขยายเทศบาลตำบล A ทั้งหมดในพื้นที่พิพาท การได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการปกป้องคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์ในการต่อสู้เรื่องดังกล่าวต่อไป การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๓๗๗/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ความเห็นของพนักงานอัยการ

คำวินิจฉัยฉบับนี้เกี่ยวกับการพิจารณาสิ่งคดีของพนักงานอัยการมาตุว่า จะขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการให้ความเห็นของพนักงานอัยการในการสั่งคดีได้หรือไม่

นาย ก กับแขวงทาง ข ได้ฟ้องคดีอาญากล่าวหา นาย ค กับพันตำรวจโท ง ร่วมกันทำด้วยประการใด ๆ ให้ทางสาธารณะอยู่ในลักษณะอันน่าจะเป็นอันตรายแก่การจราจร ทำให้เสียหาย บุกรุกครอบครองที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ซึ่งศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องและอัยการศาลจังหวัด A มีความเห็นและคำสั่งว่า คดีมีเหตุอันควรอุทธรณ์ นาย ค จึงมีหนังสือถึงสำนักงานอัยการจังหวัด A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการพิจารณาสิ่งคดีอาญา (แบบ ออก.๔ และ ออก.๒๐) ของพนักงานอัยการจังหวัด A สำนักงานอัยการจังหวัด A เนื่องจากคดีดังกล่าวยังไม่ถึงที่สุด อยู่ระหว่างเสนอสำนวนให้อธิบดีอัยการสำนักงานคดีศาลสูงภาค ๒ พิจารณาและเสนอให้อัยการสูงสุดพิจารณารับรองอุทธรณ์ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๓ ตรี การเปิดเผยจะเป็นอุปสรรคและส่งผลกระทบต่อการศึกษาดำเนินคดีของพนักงานอัยการอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพและไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ค จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการพิจารณาสิ่งคดีอาญา (แบบ ออก.๔ และ ออก.๒๐) ของพนักงานอัยการจังหวัด A มีลักษณะเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายในการมีคำสั่งหรือความเห็นในการสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และพระราชบัญญัติองค์การอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ มิใช่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เนื่องจากกรณีนี้อยู่ระหว่างการเสนอสำนวนให้อธิบดีอัยการ สำนักงานคดีศาลสูงภาค ๒ พิจารณาและเสนอให้อัยการสูงสุดพิจารณารับรองอุทธรณ์ การเปิดเผยจะเป็นอุปสรรคและส่งผลกระทบต่อการศึกษาดำเนินคดีของพนักงานอัยการอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีอาญาเสื่อมประสิทธิภาพและไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๓๙๙/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ขอรายชื่อชาติพันธุ์

บริษัทดำเนินกิจการโรงแรมขอรายชื่อชาติพันธุ์ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยให้ได้หรือไม่ มาติดตามกันครับ

บริษัทแห่งหนึ่งดำเนินกิจการโรงแรม โดยนาย ก มีหนังสือถึงสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อชาติพันธุ์ และสมาชิกราษฎรอาสาสมัคร (รอส.) ในเขตพื้นที่ ๔ ตำบลที่ระบุที่มีสิทธิอาศัยอยู่และทำกินในที่ดินป่าสงวนแห่งชาติโดยไม่ตกเป็นผู้ถูกรุกป่าสงวน จำนวน ๕๕๕ ราย เพื่อนำไปตรวจสอบติดตามสนับสนุนการปฏิบัติการพิทักษ์ป่าสงวนของเจ้าหน้าที่ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ A แจงปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในกระบวนการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ รวมทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรและอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ไม่ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทวีหรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๘ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๔๐๖/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ขอข้อมูลทะเบียนราษฎร

ทะเบียนราษฎรหรือที่เราเรียกว่าทะเบียนบ้าน เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลปะปนอยู่ด้วย จะขอตรวจสอบทะเบียนราษฎรได้มากน้อยแค่ไหน มาดูครับ

นาย ก เป็นคณะกรรมการชุมชน ซึ่งที่ประชุมมีมติให้บริษัท ข ก่อสร้างเสาสัญญาณโทรศัพท์ ต่อมาพบว่าบริษัท ข ได้แจกจ่ายเอกสารการทำความเข้าใจกับประชาชนในชุมชนระบุภาพพร้อมชื่อนามสกุลและที่อยู่ของบุคคล จำนวน ๑๐ คน นาย ก จึงมีหนังสือถึงเทศบาลตำบล A ขอคัดและรับรองสำเนาทะเบียนราษฎรของบุคคลจำนวน ๑๐ คน ที่ระบุในเอกสารดังกล่าว เทศบาลตำบล A ปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่า นาย ก มิได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับเจ้าของข้อมูลตามพระราชบัญญัติทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๒ ระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๗ พ.ศ. ๒๕๖๒ และระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการคุ้มครองและจัดการข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารสำเนาทะเบียนราษฎรของบุคคลจำนวน ๑๐ คน ที่ระบุในเอกสารการทำความเข้าใจกับประชาชน เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรู้กลัทธิสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่ผู้อุทธรณ์ยังสามารถตรวจสอบความถูกต้องของข้อเท็จจริงด้วยวิธีการอย่างอื่นได้ เช่น ยื่นเรื่องขอให้เทศบาลตำบล A ตรวจสอบภูมิสำเนาของบุคคลทั้ง ๑๐ คนดังกล่าวว่ามีภูมิสำเนาอยู่ในพื้นที่หรือไม่

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๘ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๔๑๘/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์

เอกสารการจัดซื้อจัดจ้างส่วนใหญ่เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้ และมีตัวอย่างให้ดูหลายเรื่อง แต่ก็ต้องมาย้ำให้ดูอีกครั้ง จะได้นำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

นาย ก มีหนังสือถึงหน่วยงาน A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาผลการประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ตั้งแต่ต้นจนประกาศผู้ชนะการประกวดราคาเกี่ยวกับการซื้อเครื่องติดตามการทำงานของหัวใจ รวมทั้งผู้ร่วมเสนอราคา แคตตาล็อกและเอกสารที่เกี่ยวข้องที่ผู้ร่วมเสนอราคาทุกรายใช้ในการประกวดราคาครั้งนี้ หน่วยงาน A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า โครงการดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และข้อร้องเรียน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า การจัดซื้อจัดจ้างได้เสร็จสิ้นลงแล้ว โดยหน่วยงานได้คัดเลือกบริษัท B เป็นผู้ชนะการเสนอราคา เอกสารการเสนอราคาของบริษัท B เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องยื่นประกอบการเสนอราคา จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยต่อบุคคลทั่วไปอยู่แล้ว และมีข้อเอกสารที่เป็นความลับหรือเป็นเทคนิคในการเสนองานอันกระทบต่อผู้ชนะการเสนอราคาแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียจากการเสนอราคา จึงควรได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ในการตรวจสอบความถูกต้องและปกป้องสิทธิของตน แต่หน่วยงานอาจปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ปรากฏในเอกสารนั้นได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารของบริษัทที่ไม่ได้รับการคัดเลือก ให้เปิดเผยเอกสารส่วนที่ ๑ คือ หนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล หนังสือบริคณห์สนธิ บัญชีรายชื่อกรรมการผู้จัดการ บัญชีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ผู้มีอำนาจควบคุม ทะเบียนพาณิชย์ และสำเนาภาษีมูลค่าเพิ่ม ส่วนบัญชีเอกสารส่วนที่ ๒ คือ แคตตาล็อกหรือแบบรูปรายละเอียด คุณสมบัติเฉพาะของเครื่องติดตามการทำงานของหัวใจ เห็นควรไม่เปิดเผย เพราะบริษัทที่ไม่ได้รับคัดเลือกอาจนำข้อมูลดังกล่าวไปยื่นต่อหน่วยงานอื่นได้ ประกอบกับพิจารณาถึงประโยชน์ทางการค้า หน่วยงานของรัฐต้องส่งเสริมความเป็นธรรมทางการค้าด้วยจึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ส่วนกรณีพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๐ กำหนดห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อเสนอของผู้ยื่นข้อเสนอในส่วนที่เป็นสาระสำคัญและเป็นข้อมูลทางเทคนิคของผู้ยื่นข้อเสนอ ซึ่งอาจก่อให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างผู้ยื่น ข้อเสนอด้วยกันต่อผู้ซึ่งมิได้เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างหรือต่อผู้ยื่นข้อเสนอรายอื่นนั้น เป็นเพียงขั้นตอนในการปฏิบัติระหว่างดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างเท่านั้น เมื่อจัดซื้อจัดจ้างเสร็จสิ้นแล้ว การพิจารณาว่าจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้หรือไม่ ต้องพิจารณาตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีข้อสงสัยหรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๔ ๒๒๕๐ ๐๔๘๔ (www.oic.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๔๒๓/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”